

Sygn. akt IV U 246/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania E. K.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 26 stycznia 2017 r. (Nr (...))

w sprawie E. K.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że E. K. nie ma obowiązku zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od 1 grudnia 2013 roku do 30 listopada 2016 roku, tj. za okres 3 lat, lecz ma obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres 12 miesięcy;

II. w pozostałej części oddala odwołanie;

III. zasądza od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz E. K. 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 246/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 stycznia 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego zobowiązał ubezpieczonego E. K. do zwrotu nienależnie pobranej emerytury rolniczej w kwocie 30316,81 zł, informując jednocześnie, że kwota ta potrącana będzie z wypłacanego świadczenia po 434,05 zł miesięcznie. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczony pobierał świadczenie pomimo braku do niego prawa w okresie od 15.09.2010r. oraz zmiany wysokości emerytury od 11.06.2016r.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony E. K. zarzucając naruszenie art. 138 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 887) w zw. z art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r., poz. 277) poprzez jego niezastosowanie i uznanie lub zawieszenie prawa do świadczeń, art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 887) w zw. z art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników(Dz.U. z 2016r., poz. 277) poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż organ rentowy nie został zawiadomiony przez odwołującego o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń; na podstawie błędnej oceny stanu faktycznego sprawy polegającej na błędnym ustaleniu jakoby: odwołujący nie informował organu rentowego o zatrudnieniu na umowie zlecenie w okresie pobierania emerytury rolniczej, organ rentowy prawidłowo pouczył odwołującego o okoliczności powodujących ustalenie lub zawieszenie prawa do emerytury rolniczej. Podnosząc te zarzuty wniósł: o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie o braku obowiązku zwrotu wypłaconej odwołującemu emerytury rolniczej; dopuszczenie dowodów z dokumentów załączonych do niniejszego odwołania oraz dowodu z przesłuchania odwołującego, na okoliczności informowania organu rentowego o zatrudnieniu odwołującego na umowie zlecenia oraz na okoliczność braku pouczenia odwołującego przez organ rentowy o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń; zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że wnioskodawca w kwestionariuszu dotyczącym okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników oraz okresów podlegających zaliczeniu do tego ubezpieczenia zataił fakt zatrudnienia poza rolnictwem.

Sąd okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony E. K. złożył w dniu 29.09.2010r. wniosek o emeryturę rolniczą. W punkcie II ust.4 wniosku zawarł informację, że jest zatrudniony i osiąga dochód z tytułu umowy zlecenia z przedsiębiorstwem budowy dróg i mostów. Decyzją z dnia 05.10.2010r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury rolniczej od dnia 15.09.2010r. uznając, że spełnił warunki zawarte w art. 19 ust.2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. W dniu 27.06.2011r. ubezpieczony złożył w P. Terenowej KRUS w S. zaświadczenie z Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w M. (k. 32 a.r.) z którego wynika, że E. K. jest zatrudniony w tym przedsiębiorstwie w ramach umowy zlecenia do 08.12.2008r. W dniu 19.09. 2016r. organ rentowy powziął wiadomość na podstawie pisma ZUS, że ubezpieczony ma ustalone prawo do emerytury pracowniczej, a do wysokości świadczenia uwzględniono m.in. okres ubezpieczenia od 08.12.2008r. do 31.05.2013r. Pismo ZUS było podstawą do wydania decyzji z dnia 24.10.2016r. na mocy której E. K. został wyłączony z ubezpieczenia społecznego rolników w okresie od 01.01.2009r. do 14.09.2010r. Kolejną decyzją z dnia 05.12.2016r. Prezes KRUS przyznał z urzędu ubezpieczonemu prawo do emerytury rolniczej od dnia 01.12.2016r. Ponadto wydał zaskarżoną decyzję ustalającą nadpłatę emerytury rolniczej i zobowiązanie do zwrotu wypłaconego świadczenia za okres trzech lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań ubezpieczonego (k. 29v), dokumentów (k.8-19), akt KRUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest częściowo uzasadnione. Niezasadny jest zarzut, że ubezpieczony nie został prawidłowo pouczony o okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń. Przeczy temu treść pouczenia zawartego w pkt 6 decyzji z dnia 05.10.2010r. (k.27v). Zasadny jest zarzut zawarty w pkt. 1b i 2a odwołania. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony już w momencie składania wniosku o emeryturę poinformował organ rentowy, że osiąga dochody z tytułu pracy na umowie zlecenia. Nie sprecyzował dokładnie okresu zatrudnienia i wysokości osiągniętych dochodów, lecz zdaniem Sądu na organie rentowym spoczywał obowiązek pogłębienia tej informacji. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 23.07.2009r. sygn.. akt IIIAUa 448/09 zgodnie z którym w każdym przypadku, czyli nawet w przypadku ewentualnego podania przez odwołującego nieprawdziwych danych, pozwany organ rentowy - jako organ administracji publicznej odpowiedzialny za wypłatę świadczeń z ubezpieczeń społecznych - nie jest zwolniony z dokładnego, merytorycznego zbadania kierowanej do niego dokumentacji. Ponadto w dniu 27.06.2011r. ubezpieczony złożył zaświadczenie z którego treści wynikało w jakim okresie był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w M. i jakie osiągał dochody (k.32 a.r.). W tej sytuacji należało uznać, że E. K. nie

zataił faktu wykonywania pracy w ramach umowy zlecenia i poinformował o tym fakcie organ rentowy. W ocenie Sądu Okręgowego treść kwestionariusza na k. 2 akt rentowych mogła być dla ubezpieczonego niezrozumiała i dlatego nie zamieścił w nim informacji o pracy na umowie zlecenia. Ponadto rubryki tego kwestionariusza wypełnione są wyraźnie innym charakterem pisma niż inne dokumenty sporządzone własnoręcznie przez ubezpieczonego. Można więc domniemywać, że osoba wypełniająca kwestionariusz niedokładnie wypytała ubezpieczonego o okresy podlegania ubezpieczeniu.

W tej sytuacji do ubezpieczonego ma zastosowanie art. 138 ust.2 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r., poz. 887) w zw. z art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników(Dz.U. z 2016r., poz. 277) w części dotyczącej ograniczenia kwoty zwrotu nienależnie pobranego świadczenia do 12 miesięcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał odwołanie E. K. za częściowo zasadne i z mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc mając na uwadze, że ubezpieczony wygrał w 2/3.